

عنوان مقاله:

اثر کم آبیاری طی فصل رشد بر کمیت و کیفیت چغندر قند

محل انتشار:

دهمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

رحیم محمدیان - عضو هیات علمی موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چغندر قند

بابک بابایی - عضو هیات علمی موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چغندر قند

رضا شیخ الاسلامی - عضو هیات علمی دانشکده علمی کاربردی قند

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر تنش آبی بر خصوصیات کیفی و کمی چغندر قند، پژوهشی با استفاده از آزمایش نمود شده با طرح پایه بلوک های کامل تصادفی در سالهای 1384 و 1385 در موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چغندر قند اجرا شد. در کرت های اصلی هشت سطح آبیاری شامل بدون تنش آبی انجام شد، سه تیمار قطع آبیاری در اوایل فصل رشد که در این تیمارها پس از مرحله استقرار گیاه آبیاری قطع گردیده و بعد از حالت های ذیل مجدداً همانند تیمار بدون تنش تا انتهای فصل رشد آبیاری انجام شد در این حالت طی دوره رشد، نتایج نشان داد که درصد قند در ریشه تحت تاثیر تنش کم آبیاری قرار گرفت ولی سطوح کم آبیاری بر درصد قند در وزن خشک ریشه، ضریب استحصال، مقدار پتاسیم، درصد قند ملاس و الاستیته ریشه تاثیر معنی داری نداشت. کمترین مقدار سدیم در شرایط تنش شدید اوایل فصل رشد و بیشترین مقدار نیتروژن مضره در دو شرایط تنش های طی فصل رشد ملاحظه شد. در مجموع تنش مداوم (ملایم و شدید) در مقایسه با سایر تنش ها و همچنین شرایط بدون تنش باعث کاهش ضریب قلیائیت شد. درصد قند انورت و مارک در شرایط بدون تنش کمتر از سطوح دیگر تیمارهای آبیاری بود. کمترین عملکرد شکر سفید در شرایط تنش طی فصل رشد به دست آمد. در شرایط تنش شدید اوایل فصل علیرغم مصرف نسبتاً کمتر آب آبیاری عملکرد شکر سفید بالاتری نسبت به تنش متوسط طی فصل رشد حاصل شد. این شرایط به دلیل آن که چغندر در ادامه فصل رشد فرصت باز یافت داشته است. اما در شرایط تنش طی فصل رشد این فرصت هیچگاه برای بازیافت نسبتاً کامل کافی نیست.

کلمات کلیدی:

پتاسیم، تنش کم آبی، چغندر قند، درصد قند، سدیم، قند انورت، کیفیت، مارک و نیتروژن مضره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/299302>

